

Előfizetési árak:

Helyben:
Egész évre 10 kor., fél évre
5 kor., negyed évre 2 k. 50 l.
Vidéken:
Egész évre 12 kor., fél évre
6 kor., negyed évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fillér.

SZENTESI LAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Vajda B. Utóda könyvnyo-
dája Szentés, Kossuth-té.
Egyes példányok kapható.
Lapunk könyvnyomdája
valamint lapkihordóink
kínél lapunk előfizetésre is
megrendelhető.

Megjelenik hetenkint kétszer:
csütörtökön és vasárnap,
a kora reggeli órákban.

Felölős szerkesztő: Főmunkatárs:
SIMA LÁSZLÓ HEGYI ANTAL

Hirdetések árát,
valamint nyilvántartási díjakat kiadóhivatalunk méret
szerint a legutányosabban számít.

Érdek összeütközés.

— Május 27.

A vármegye keddi közgyűlése nem hagyta jóvá Szentés városnak a legel-
téről alkotott szabályrendeletét; mert úgy
látta, hogy az nem minden tekintetben
egyezik meg a legelítésre vonatkozólag
kiadott földmívelésügyi miniszteri rende-
lettel. A vármegyének ebben lehet tökéle-
tes igazsága, azonban nem tagadhatjuk el
másik oldalról azt, hogy a legelítési sza-
bályrendelet törvényhatóságilag kívánt mó-
dosítása nagyon nehéz helyzetbe hozhatja
Szentés városát. Mi legalább úgy látjuk,
hogy itt erős érdek összeütközés van.

A város által alkotott legelítési sza-
bályrendelet értelmében közlegelőnek a két
csordajárás a mai állapotában jelöltetik ki
s a legelő bérekből folyó jövedelmek a
város házipénztárát illetik, egyúttal termé-
szetesen ezt a pénztárt terhelvén a legelő
fenntartás minden költsége.

Ezt a rendelkezést a vármegye nem
hagyta jóvá, hanem a szabályrendeletet
vissza adta a városnak e két pont tekintetében
módosítás végett. Az előirt módosítás
az volna, hogy jelöltesék ki a két
csordajárás eredeti területében, tehát a
most szántás vetés alá adott földekkel
együtt s hogy a befolyó jövedelemből
a miniszteri rendelet értelmében külön alap
létesíttessék, amelynek egyedül és kizárólag
a legelő fenntartása.

Isten látja a lelkünket nem a kákn
keressük a csomót, amikor arra az állás-

pontra vagyunk kénytelenek helyezkedni,
hogy a város a polgárság terhének fel-
emelésé, és pedig súlyos újabb megter-
helése nélkül, elegend nem tehet a vár-
megye kívánságának.

Hogy világosan megértsük a dolgokat
álljanak erre vonatkozólag itt a számadat-
ok. A folyó évi költségvetés szerint Szentés
város jövedelmei a csordajárásból
15.734 K. a csürhejárásból 1860 K. s a
bérbeadott földek 39.000 K. jövedelemből
legalább 27.000 K. csak a csorda és csür-
hejárásból elvágott területekre. Terheli
pedig a várost mendezekkel szemben csorda
és csürhejárás kiadások címén összesen
5804 K. A különbözet tehát megfelel kö-
rülbelül 13% községi pótdónak, 39.000
koronának.

Nagyon fel tudjuk fogni és fontolni
azokat a nagyjelentőségű gazdasági érde-
keket, amelyek kívánatosnak teszik, hogy
jó minőségű és elegendő nagyságú legelő
álljon a gazdaközönség rendelkezésére, hogy
ne kelljen a harminadik és a tizedik határba
legelőre kivenni a marhákat. Azzal is tisztán
vagyunk, hogyha legelő gondosabb
fenntartása és okszerűbb kezelése tekinté-
lyes terheket rónna a városra; de még
akkor is szösem lehetne arról, hogy a
város 13—14% újabb községi pótdón
terheléssel megróva. Két-három, sőt négy-
öt százalék megrszaporodás egyáltalán fi-
gyelembe sem jöhetne; de azt azonban a
leghatározottabban kell megállapítanunk,
hogy a vármegye által előirt forma egy-
szerűen elviselhetlen.

A legelő kell. Maga a miniszter ren-

deletében előírja, hogy ahol ilyen legelők
nincsen, azokat a községeket rá kell szo-
ritani a legelő létesítésére. Tehát kitérni
nem lehet előle. De egyáltalán senki sem
gondol a kitérésre.

Igen is megtehetjük, sőt mondjuk
meg kell tennünk, hogy a bérbeadás úján
hasznosított csordajárás földeket visszaál-
lítsuk legelítési célokra; de ezzel szemben
igen is meg kell védelmezni a város ér-
dekeit; mert annak megtörténni nem sza-
bad, hogy ez a legelő létesítés a város
elviselhetlen megterhelése legyen.

Különbön is a dolog praktikus olda-
lat tekintve meg sem tudhatjuk érteni,
mire való volna ez a bizonyos alap. A
legelő jövedelme a legminimálisabb szá-
mítás mellett legalább 40.000 koronára
volna tehető, ebből a jövedelemből még
a fenntartási kiadásokra számolunk is el
évenként 15—20.000 koronát, akkor is 20—
25.000 koronát tisztán fölösleg mutatkozik.

Mire volna ez jó?

Arra jó lehetne, hogy 10 év alatt
legyen a városnak egy 300—400.000 ko-
ronás olyan alapja, amelyet semmire fel
nem használhat csak legelő szaporításra.
De föltéve, hogy a legelőt nagyobbítani
kellene, alig tehető fel, hogy tíz év alatt
közél ezer holdas szaporításra szükség
lehetne.

Az az ur, aki a földmívelésügyi mi-
niszteriumban azt a rendeletet megalkotta
az apró faluknak dolgozóit hogy a köz-
legelők eredeti területeitől el ne von-
athassanak; de arra nem gondolt, hogy
lesznek városok, amelyekre alkalmazva az

A „SZENTESI LAP“ TÁRCAJA.

Rövid úton elintézve.

Iris: **Senki.**

Ujváry Miklós dr. szakított ősei hagyó-
mányával. Volt özvegy édes apjának vagy
másfélezer holdja, amely rá várakozott, ő
azonban a bécsi klinikán töltött egy évi
praxis után nem ment haza agarászni, kép-
viselőnek sem választotta meg magát, hanem
egy előkelő angol hajóstársaság hajóorvos-
sává lett. Bentazta az egész földkerekséget,
gyógyítgatva az amerikai és angol misszeket,
de égyár év múlva erőt vett rajta is, mint
minden magyaron, a honvágy s elhatározta,
hogy hazamegy.

Utolsó útján egy bájos angol leányt is
orvosolt a többi között. Ő ugyan egy csöppet
sem vett tudomást róla, hogy a páciense
leány, fiatal leány, s hozzá még szép és gaz-
dag leány. úgy kezelte őt is, mint a többi
betegét. A lányra azonban nagy hatást tett a
komoly, fiatal orvosnak férfiasága, kellemes
modora; szerelmes lett bele!

Ujváry azonban eleinte nem vette észre.
Csak amikor már az utazás vége felé min-
den beteget fölgyógyult s az angol missznek
sem volt már semmi baja, kezdett gyanítani
valamit.

A leány nagyon szívesen volt vele együtt,
amikor csak lehetett csatlakozott hozzá s
beszélt vele mindenről, csak arról nem ami-
ről szeretett volna.

Az utolsó este is mellette ült a hajófo-
délzetén. Mikor már letárgyalták a hajón
történt napi eseményeket, a pompas időt, a
főszegek esztél a miss a következő váratlan
kérdéssel fordult hozzá:

— Nem szándékozik sohasem fölhaladni
ezzel a vándorló élettel?

— De igen. Ez az utolsó utam, s aztán
megyek haza.

— Magyarországra?

— Igen.

— És mit csinál ott?

— Még magam sem tudom. Valószínű-
leg gazdálkodni fogok a birtokunkon. Édes
apámak is föl akarom menteni a farsztó
munka alól, de bérül kezére sem akarom
bizni a birtokot. Az biztosan tönkretenné.

— Szép vidéken laknak?

— Nagyon szép vidéken. Nekem leg-
alább is nagyon szép. Bejártam a földet,
de nem látam egy helyet sem, amely számomra
kedvesebb lett volna, mint a mi falunk.

— Hogy hívják a falujukat?

— Ujvár. Régi falu, a mi családnak
volt már több száz év előtt is. Nevét is a
mi családnevünkötől kapta.

— És sokan várnak magára ott a maga
hazájában?

— Csak az édes atyám.

— Testvérei nincsenek?

— Nincsenek. Volt egy húgom, de kicsi

korában meghalt, utána nem sokára az anyám
is. Így hát csak atyám vár rám odahaza.

— És más valakije nincsen ott, akinek
a kedvéért visszavágyik?

— Ki volna? Nincs senkim.

A leány arcan öröm villant meg, amik-
or Ujváry olyan közönyösen mondta:
«Nincs senkim.» Azt gondolta, hogy van
már valakije a doktornak ott a hazájában, s
ime nincsen senkije! Akkor hát még is van
remény még. Tovább folytatta a kérdezőskö-
ködést:

— Amint kiszáll a hajóról, rögtön ut-
nak indul Magyarországra?

— Rögtön. Nincsen semmi dolgom
Angliában.

— Pedig eljöhete mi hozzánk. Szól-
tam már anyámnak is. Mindketten nagyon
szívesen vennék, ha meglátogatna minket.

— Ha időm engedi, s ha nem leszek
terhükre, a legkedvesebb kötelességemnek
fogom tartani, hogy tiszteletemet tegyem.

Az angol missz anyja megjelent a be-
szélgetők közelében, s hívta a lányát aludni.
A leány melege megszorítva a doktor kezét,
elfűnt a hajó belsejébe. A doktor meg
tovább szitta szivarját s elképzelte maga
előtt az újvári nemesi kurtiát, ahol az apja-
oly tárelmetlenül várja őt. Majd ő is levo-
nult kajütjébe.

8 paragrafusait *lehelleten* helyzetbe kerülnek.

Nem célunk ezt a kérdést agyon taglalni. Azt hisszük lesz rá mód, hogy minden tekintetben kielégítő és méltányos megoldás legyen az eredménye ennek a nézetünk szerint igen súlyos érdek összehúzóesnek.

Vármegyei közgyűlés.

— Május 27.

Kedden tartotta Csongrád vármegye törvényhatósági bizottsága negyedévi rendes közgyűlést dr. *Kelemen* Béla főispán elnöklésével. A közgyűlés szintelen és érdektelen volt. Alig volt jelen 40—50 törvényhatósági bizottsági tag. A kétszáz pontos tárgysorozat el is intézték fél egyre.

Tudósítunk a következő:

A közgyűlést dr. *Kelemen* Béla főispán nyitotta meg délelőtt 10 órakor. Az alispáni évnegyedves jelentést, amelyet kinyomtatva szétosztottak minden hozzászólás nélkül tudomásul vették.

Elhatározta a közgyűlés, hogy a községi és körjegyzők nyugdíjazására vonatkozó szabályrendeletet akként módosítja, hogy a jegyzők nyugdíj jogosultsága már 35 évi szolgálat után kezdődjék.

Üdvözlő a megyegyűlés dr. *Cserusich* János csanádi püspököt állása elfoglalása alkalmából.

Felemelte ezután a közgyűlés a kórházi tisztviselők fizetését és egy női elmebeteg ápoló alkalmazását elhatározta.

Szabályrendeletet alkotott a megyegyűlés a lépfene és sertésorbán elleni védő oltásról. A nagyfotosságy szabályrendelet szerint a fertőzött területeken a lépfene elleni oltás kötelező. A sertés orbán elleni védőoltás nem kötelező, de évenként kétszer, amidőn az oltásra legalkalmasabb az idő, mindenki beolthatja sertéseit. A szabályrendeletnél *Bárkai* János, *Szarka* Mihály és dr. *Cicatricis* Lajos szólaltak fel.

A társ törvényhatóságok átiratai kerültek sorra. Gyors egymásután tért felettük napirendre a közgyűlés.

A csongrádi kereskedők egyesülete az ásványolajjal való házalás ellen szabályrendelet alkotását kérték a vármegyétől. Az állandó választmány a kérelem elutasítását javasolta, miután ilyen szabályrendelet alkotására szükség fen nem forog.

Bánfalvi Lajos előterjeszti, hogy a szabályrendelet alkotása az amerikai petróleum

Másnap megérkeztek Londonba, s a doktor teljesen megfelekedezett, sok tennivalója közepette az ábrándos kis angol misszről.

A hajóstársaságnál felvette még kijáró fizetését és végkielégítését, hajóra ült, s pár nap múlva már újvári birtokán kergette a nyulakat.

A missz hiába várta a doktort, nem látogatta meg őket.

Pedig mennyire vágyodott utánna! Ahogyan multak a napok, úgy lett sápadtabb, betegobb. Anyja kétségbeesve látta gyermekének lassu sorvadását, s vallatni kezdte, hogy mi a baja. Végre a lány bevalotta, hogy szereti azt a magyar doktort, aki a hajón kezelte, s érzi, nem tud nélküle élni. Hiába vigasztalja az anyja, a lány csak hervadt, hervadt.

Végző kétségbeesésében egy levelet írt Újvárnak. Megírta neki, hogy a lánya szereti, s nem tud élni nélküle. Jöjjön Angliába s vegye feleségül a leányt aki épen nem

trószl elleni védekezésre van szükség. Az amerikaiak ugyanis a városokban a vasúti állomásoknál akarnak petróleum szállító kocsikkal. A szabályrendelet megalkotását szükségesnek látja.

Rosenberg Ede hasonló irányú felszólalása után dr. *Cicatricis* Lajos alispán kifejti, hogy ez esetben sincsen szükség szabályrendeletre, mert a törvény biztosít védelmet.

Az alispán felszólalása után úgy határozott a megyegyűlés, hogy az ügy ellenőrzésére felhívta az alispánt.

Elhatározta a megyegyűlés, hogy a kardos féle ház bérleti jövedelmét a történelmi és régészeti társulatnak engedi át.

Szentes városnak a legeltetésről alkotott szabályrendeletét nem hagyta jóvá a megyegyűlés. Ide vonatkozólag vezető helyünkön foglalkozunk a kérdéssel.

Schleier István volt városi adóügyi tanácsnok felebbezése alapján feloldotta a vármegye a városi képviselő testület azon határozatát is, amelyet ez év januárjában hozott az irányban, hogy a nyugdíj szabályrendeletet nem módosítja. A megyegyűlés arra utasítja a várost, hogy újabb határozatában az általános tisztújításkor kimaradt tisztviselők nyugdíjazása illetve végkielégítése érdekében méltányos határozatot hozzon.

Feloldották végül ifj *Szedes* Ferenc és társai felebbezése folytán a város azon határozatát is, amelyben a Honvéd és Szalay utcák keresztezésénél furni kért ártézi kut létesítését meglagadta.

Ezután már csupa számadások kerültek sorra, amelyek minden hozzászólás nélkül jóváhagyattak.

UJDONSÁGOK.

Munkások ünneplése.

— Május 27.

Vasárnap délelőtt 11 órakor tizenegy községben és becsületben megöszült munkást ünnepeltek a vármegyeház nagytermében abból az alkalomból, hogy dr. *Kelemen* Béla főispán átadta nekik a földmivélségsügyi miniszter kitüntető oklevelét és a 100 koronás jutalmat.

Az ünnepség amelyen szép számú közönség vett részt a következőleg folyt le:

Dr. *Kelemen* Béla főispán legelső sorban is felolvasta a kitüntetettek névsorát, amely a következő:

Rácz Nagy Balázs szentesi gazdasági cseléd Papp Imrénél szolgái 26 éve, *Pál* Antal sóvényházi Berger Móránál 30 éve, *Szólók* Balázs Csanyteleken, Csongrád község föld-

szegény, mert százezer font lesz a hozománya.

Szivdobogva adta a levelet a postára, s lányával együtt türelmetlenül várta a választ. A válasz azonban nem jött.

Amikor Újvári elolvasta a levelet, vállvonogatva bement apjához, elmondta neki az egész történetet, s azután lefordította neki a kapott angol levelet.

Az agg nemes türelmesen végighallgatta az egészet, s aztán mérgesen fölmordult:

— Nos mit akarsz ezzel a történettel?

— Eljöttem megkérdezni, hogy feleségül vegyem-e, vagy sem.

Az öreg dühösen csak ennyit szólt:

— Megbolondultál?

— No jó, hát akkor nem veszem el!

— Szólt a fia és a levelet összetépvé lassan kiment a szobából...

jén különböző bérlők alatt 36 éve, *Hegyi* György szegvári 34 évig 2 helyen szolgált, *Juhász* Ferenc 30 éve Faragó Antaleknél Csongrádon. Egy helyütt dolgoztak, mint gazdasági munkások: *Laki* Imre aki 23 év óta dolgozik Ruzs M. Sándornál, *Bugyi* Pál szegvári munkás, aki 80 éves kora dacára még mindig maga keresi meg a kenyerét, *Bihari* József szegvári munkás, Vidovics Józsefnek dolgozik évtizedek óta, *Csepregi* Lajos csanyteleki munkás 15 éve egyfolytában dolgozik a felgyői uradalomnál s végül *Tóth* Andras kisteleki munkás 28 éve dolgozik Zsák Frigyes szőlőföldjén.

A névsor felolvasása után u főispán emelkedett hangulatu szép beszédben szólt a hűséges, becsületes, derék munkáról, melynek az ünnepek életüket szentelték s melylyel nemcsak munkaadójuknak s önmaguknak, de az országnak is hasznos szolgálatot tettek s követendő példakép állította a többi munkások elé, rámutatott arra a körülményre, hogy *Darányi* Ignác földmivélségsügyi miniszter és a nemzeti kormány igaz barátai a két kézi munkásoknak.

Beszéde végén átadta a főispán a munkásoknak a diszköveletet és a jutalmat aranyban.

Az átadás után dr. *Mátéffy* Ferenc polgármester mondot köszönetet Szentes város és a vármegyei községek előljáróság nevében a munkások kitüntetéséért a miniszternek és a főispánnak.

Az ünnepség ezzel befejeződött a kitüntetettek, a miniszter és a főispán éltesével.

— Május 27.

— **Személyi hir.** Dr. *Kelemen* Béla főispán három napi itt tartózkodás után tenap este 6 órakor vissza utazott Szegedre.

— **Áldozó csütörtök.** A keresztény világ egyik jelentős nagy ünnepe a holnap nap. Az Úr Jézus Krisztus menybemenetelének ünnepe ez: *áldozó csütörtök.* Az ünnep alkalmából a katolikus, református és evangélikus templomokban ünnepi istenitisztelek lesznek.

— **Hivatal átadás.** *Cseuz* Béla az újonnan választott városi mérnök tegnap vette át a városi mérnöki hivatalt *Nadas* Aladártól.

— **Nyolcszáz gyermek.** Hangos muzsika szó mellett nyolcszáz gyermek vonult ma délután a széchenyi kert árnyas erdőszegébe. A református egyház aáltal fentartott népiszkolák növendékeinek volt ma a majális. A jövő reménysége, a gyermek sereg vidáman és boldogan vonult az apró zászlók alatt ki a kertbe. Odakünn pedig estig megvidámabban játszott, táncolt futkosott. A majálisnak nagy közönsége volt a szülők köréből is.

— **Vizsgák a református iskolánál.** A református egyház által fentartott elemi népiszkolák évszáz vizsgái június 14-én kezdődnek.

— **Elvi döntés.** Általános érdekű és érdekes döntést hozott a kereskedelmi miniszter egy konkrét esetben. Arról volt szó, vajjon kötetes-e hejelenteni az apa üzletében vagy műhelyében alkalmazott fiát a kerületi munkáspénztárnál és utána járulékok fizetni. Ez a kérdés egy darabig vitás, míg végre a miniszter döntése megoldotta abban az irányban, hogy az apa igen is köteles általa alkalmazott fiát a munkáspénztárnak ép úgy bejelenteni, mint bármely más alkalmazottját vagy munkását. Megállapítja a miniszter döntés és járulékok kivetéséről szolgáló alapot is a flú eltartási költségekben. A kereskedők és iparosok terhei tehát, kik fiaikat üzletükben vagy műhelyükben alkalmaznak — ismét megszapordítottak.

— **Köszönetnyilvánítás.** *Csőreg* István ur volt kegyes ez évi május hó 24-ik napján

a menházi gondnokoltak részére 6 kilogram paprikáshust küldeni, a miért a menházi gondnokoltak nevében köszönetet mondok. Szentes, 1908 május 24. *Vig Mihály* menház gondnok.

— **Isteniszület és urvacseroasztás a tanyák közt.** *Pap Lajos* református körkérlekés e hó 28-án vagyis Áldozó esztörtökön d. o. 9 órakor az eperjesszéli iskolánál isteni tisztetletet tart és az őrü szent vacsorát is kiszolgálja. Az urvacserai kenyert e szent célra Nagy Sándorné mucsiháti lakosnő adományozza.

— **Műkedvelői előadás.** A Szentesi iparos ifjak önképző Köre mint minden évben, úgy ez évben is Junius hó 7-én azaz pünkösöd 1-ös napján táncmulatsággal egybekötött műkedvelői előadást tart, mely alkalomra már a próbák folynak, s előre láthatólag nem lesz mögötte az előző években tartott pompásan sikerült előadásoknak. Színe kerül Tóth Ede ismert kitűnő 3 felvonásos népszínműve a «Tolonc» előadás után ifj. Lehota Bandi zenekara közreműködésével reggelig tánc, amuladni kívánóknak egy kellemes estére lehet kilátásuk.

— **Talált pénztárca** Valaki elveszített egy pénztárca. Tulajdonosa jelentkezik a rendőrhadnagyánál, akinél átveheti kellő igazolás után.

— **Fogorvos.** *Kovács J.* ki már évek óta látogat el városunkba értesíti a n. é. közönséget, hogy e hét végen ide érkezik rövid tartózkodásra és mint mindég a Petőfi Szállóban fog működni.

— **Bál Fábiban.** a fábiansebestyéni gazdálkodó ifjak 1908. május hó 31-én a körögyi eszardában felállított díszes sátorban a templom alapja javára jótékony célú táncmulatságot rendeznek. Kezdeté este 7 órakor. Belépő-díj 1 korona. Kedvezőtlen idő esetén Pünkösöd másnapján tartatik meg.

— **Táncmulatság.** A Szentesi Katolikus Kör 1908 évi Junius hó 8-án, Pünkösöd másnapján, saját helyiségének díszes termeiben az első magyar zenekar közreműködése mellett házalapja javára jótékony célú zártkörű táncmulatságot rendez. Belépő díj: személyi jegy 1 kor. 20 fill., családjegy (3 személy) 3 kor. Kezdeté este 8 órakor.

Gramophon lemezekből

fol. 6 hó 10-15-éig bezárólag az alant felsorolt **ujdonságok** jelentek meg:

Fráter Loránd dalai!

Énekli: Fráter Loránd.

„Tele van a város akácjavirággal” ...
 „Turi Marcsa esete” ...
 „Ott ahol a Maros vize” ...
 „Száz száz gyertyát” ...
 „Viszi a viz” ...
 „Reggel este” ...
 „Várlak, várlak karom részket” ...
 „Elmegyek ablakod előtt”

Az itt felsorolt **gramophon lemezek** kaphatók: **Untermüller Ernő** könyvkereskedésében Szentesen. (Petőfi szálló.)

Gazdag raktár **Odeon, Favorit, Seala, Columbia, Gramophon** és **Lyrophon** lemezekből. A m. t. érdeklődőknek az **összes ujdonságok** — minden vételkényszer nélkül, készséggel és díjtalanul lejátszhatnak. 3

Irodalom.

(*) A „Vasárnapi Ujság” május 14-iki száma gróf Brunsvik Teréznek, a kisdudovók megalapítójának emléket eleveníti fel cikkben és képen. Közül ezenkívül képsorozatot a Nemzeti Szalon tavaszi kiállításáról, a lon-

doni magyar kiállításról, a zombori háziipari kiállításról, a budapesti automobil-kiállításról. Szépirodalmi olvasmányok: Lampérth Géza elbeszélése, Farkas Imre és Haraszthy Lajos verse, Erdélyi Zoltán verses regénye, Fogazaro regénye. Egyébb közíremények: új adókat tartalmazó cikk a Lánchid alapításáról tárcacikk a hétről, a déli sarkról, Edison egy érdekes arcképe és még azonkívül a rendes heti rovatok: irodalom és művészet Közintézetek egyletek, Sakkjáték, Képtalány Egyveleg stb. «Vasárnapi Ujság» előfizetési ára negyedévre négy korona, a «Világ-krónika»-val együtt négy korona 80 fillér. Megrendelhető a «Vasárnapi Ujság» kiadóhivatalában Budapest IV., Egyetem-utca 4.) sz. Ugyanítt megrendelhető a «Képes-Néplap» a legolcsóbb újság a magyar nép számára felévre két korona 40 fillér.

Mohlepte akták.

VI.

Az örökvaltságárra vonatkozó kezdeményező lépéseket és későbbben tett intézkedéseket — az akkori feljegyzések igazolása szerint — később igen sokan kifogásolták. Maig és él még egyesek révén a hit, hogy azt apáink nem akarták, abba csak Boross bíró vitte bele a város népét, mert az uraság őt megfizette.

Akkor is gyanúsították már, mint ma megeselekzik; akkor is félremagyarázták a lizta és nemes szándékot, mint ma el nem engedik semmi alkalommal.

Boross bíró nem az uraság, hanem a város ajándékozta meg, a belső tanács indítványára a népgyűlés hozta meg a határozatot, hogy neki is, meg többieknek is jutalmul és elismerésül földet, házat ad.

Hogy az örökvaltság nem kényszerített rá a népre, igazolja azt a következő, 1875. évben kelt hivatalos irat:

Alább irtak — Megyebeli Szentes Mezővárosa Birái által meg kerestetvén az eránt, hogy a Mlgos Nagy Károlyi gróf Karolyi Urak ő Nagyságok mint földes Uraságok és a nevezett Város Köz-ége között tárgyalásban lévő örökös kiváltsági kötésre nézve a Város minden rendű és sorsú lakosainak örökös nyilatkozását és akaratját meghaladni s a tapasztaltakról bizonyítványunkat kiadni ne terhelhetnénk, hogy tisztelt ő Nagyságok kívánságának tökéletesebben megfelelhessen s így a Város minden rendű becsületes lakosai akaratjuknak miben léte jobban kitüntessen a mai alól irt napon előbb Nemesi Gyűlést tartván, azután pedig a Város közháza tágas udvarában igen igen nagy számmal öszvesereglett Nemes, Neutelen, Földel bíró, s haza zsellér lakosai sokasága körében jelenvén meg, hiteles Bizonyoságot teszünk a felől, hogy miután valamint a nemes gyűlésben, úgy a Város közházánál egybe gyűlt becsületes lakosok összegében öszve hivatatusuk oka értelmében eléterjesztett és az erant, ha akarják e magokat örökösön megváltani, feleletjük kívántatott, általján mind a két helyen egy szívvel lélekkel az nyilatkozatot, hogy magokat a lakosok közönségesen és fejenként örökösön kiváltani s teljesen szabadságba helyzetetni óhajtják s ezen érzellemmel fogva a Mlgos Uraságok kegyességének hozzá járultával elhatározatot egyes akaratjuk is, — sőt ambar arra, hogy netalán ellenkező akaratját akarjai szabadon mondaná ki, a Községet felszólítottuk, közöttük egyetlen egy személy sem találtatott, a ki ellenkezőre nyilatkozott volna.

Melynek valóságáról adjuk e jelen saját kezzeinkel alá irt, és élő peesétjeinkel erősített Bizonyoságot tévő Levelünket Kőlt Szentesen Karácsny hava 13-án 1835-ik esz-

tendő Müller Ignác m. k. fő Szolga Biró (L. S.) Beliczay Pál m. k. Esküdt (L. S.)

Az akkori viszonyok némi mérlegelésére közöljük Boross Sámuelnek 1835. okt. 5-én kelt egyik levelét.

Érdeemes Tanács!

Folyó Hónap 3-án Pestre kár nélkül feljuthatánk, tegnap a Fábiani árendát Agens T. Olál László urnak által adtuk, — most pedig már induló félben, vagyunk Pozsony felé a Város Lovain és Kocsiján, azért, mivel kilencven forintokat lehozás nélkül kocsibérül sokallottunk.

Némely abban tudós Uraktól érteltük Ő Meltóságoknak Pozsonyban létét, a mi ha ugy léssen, reménylünk négy napok alatt meghallhatjuk, hatra vagy vakra fordul-e kockánk?

Ha valami tudni való történt ezen Levél megérkezétek, a Holnaputáni postával Pozsonyban Postán marasztandó Levélben tessék velünk közölni, a hol mi azt folyó Hónap 12-én megkeressük, mivel előbb onnan sem feljebb, sem lejjeb, mozdulhatunkat nem reméljük; azontul csak a Pesti Postán tessék netán teendő becses tudósításokat a vagy utasításokat varakoztatni.

Egyéberánt tapasztalt betses Jövoltiba ajánlottak minden Jókat kívánva, szives tisztelettel vagyunk

a fent tiszteltéremes Tanácsnak Pesten, októben 5-én 1835.

igaz szolgálai
 Boross Sámuel
 és követvársa.

A kis méltóságos asszony.

— Regény. —

Irtá: **Sima Julia.**

(Folytatás.)

— Tehát már nem szeret? — kiált Adél fájdalmas hangon.

Kálmán csodálkozva nézte a leány keserű arcát.

— Mi érdekelt ez téged? — kérdé azután.

Adél egy nagyot sóhajtott. Kálmán pedig folytatta:

— Nem akarsz a feleségé lenni. Nem szereted. Mit gondolsz hát rá? — Elég boldogtalanná tetted.

A leány lelkében most csupa őszinteség volt. Nem tudott altnai.

— Hidd el — mondá — én sajnálom Ernőt mert ...

— Szereted? szakítá félbe a mondatot Kálmán.

— Szeretem. — Viszonzá komolyan a lány.

Kálmán mint akit villanyosság készlet, gyorsan a hughához lépett.

— Igazán szereted Adél? — kérdé remegő hangon.

— Szeretem. Hangzik a suttozó felelet.

— Miért nem leszesz a feleségé? — kérdé álmélkodva Kálmán.

— Mert — mert — — nem lehet! — Suttogó szemesüve Adél.

— Mert nem lehet? — csodálkozik a bátyja.

— Nem. — Hangzik a sóhajtas szerd felelet.

Kálmán annyira meglepte a huga kijelentése, hogy percekig szólni sem tudott. Ez a kis hallgatás, öntudaira ébreztette a leányt.

— Szent ég! — gondolá megdöbbenve, mi mindent össze nem beszéltek! Éppen csak az kellene, hogy Kálmán előtt eláruljam magam. Holló miatt a gróft nem vesztetem el! És így, mikor a bátyja, ismét megkérdezte:

